

Villányi G. András

összeha(j)lások

álomban mint az élet
összehajlik tér és idő a zaccal
sűrűjével e létnek
ráismerek s elnevezem *én*
pikantériáját e képnek jelzi
ha óceánon a hullám is
önmagának a tarajt véli

só és víz ezernyi fény játéka
széllel hullámzó fenyvesen pára
páfránytól égig minden mit
meglátsz csendül pillanatra
szín-forma-hang-íz eggyé nő
tapintással mintha az egésztől
te külön lennél magadban
gyönyörködsz ha épp nem éget
törekeny de harcos medúza
szemközt a végtelennel
elvesztheted engedd
hamar felbukkansz újra
állhatatlan forma